

en anmodning om samtykke fremsættes og behandles i overensstemmelse med reglerne i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

Specialitetsreglen gælder i dag for overførelser i medfør af 1970-konventionen (artikel 9). Europarådets konvention fra 1983 om overførelse af domfældte indeholder derimod ikke en specialitetsregel, hvilket formentlig skyldes, at overførelse efter konventionens regler kun kan ske, hvis den domfældte samtykker. Tillægsprotokollen giver dog som nævnt ovenfor mulighed for overførelse i visse tilfælde uden samtykke. Tillægsprotokollen indeholder en specialitetsregel i artikel 3, stk. 4, med undtagelser, der i vidt omfang svarer til rammeafgørelsens artikel 14. Derudover indeholder udleveringslovens §§ 10 og 10 a, jf. § 10 j, regler, der indebærer, at udlevering af en domfældt til afsoning i udstedelsesstaten som udgangspunkt forhindrer retsforfølgning for lovovertrædelser, der er begået inden udleveringen.

Forslaget til bestemmelsen i § 29 j i loven gennemfører specialitetsreglen for afgørelser om fuldbyrdelse af fængselsstraf og andre frihedsberøvende foranstaltninger i dansk ret og svarer med enkelte sproglige omskrivninger til artikel 14 i forslaget til rammeafgørelsen, jf. lovforslaget § 1, nr. 12, samt bemærkningerne hertil.

Det fremgår af artikel 14, stk. 2, litra f, i forslaget til rammeafgørelse, at et samtykke til retsforfølgelse i fuldbyrdelsesstaten fra den domfældte skal være givet frivilligt og med fuldt kendskab til konsekvenserne. Den domfældte skal med henblik herpå have ret til juridisk bistand.

Hvis der anmodes om et samtykke til retsforfølgning af en domfældt her i landet, kan vedkommende betragte sig som sigtet i forhold til efterforskningen af den lovovertrædelse, der ønskes retsfulgt, og det gælder uanset om det er udstedelsesstaten eller den domfældte, der anmodes om at samtykke. Som en konsekvens heraf, vil den domfældte have ret til forsvarerbistand i overensstemmelse med de almindelige regler i retsplejelovens kap. 66, der vil kunne rådgive den pågældende med hensyn til spørgsmålet om samtykke til retsforfølgning her i landet.

3.5. Overførelse af domfældte fra Danmark til afsoning i en anden medlemsstat

Danske myndigheders anmodninger om overførelse af domfældte til afsoning i andre medlemsstater er som udgangspunkt ikke nærmere reguleret i lovforslaget. Anmodninger om overførelser af domfældte fra Danmark til andre medlemsstater vil skulle behandles efter reglerne i rammeafgørelsen.

De nuværende kapitler i loven regulerer således også kun i begrænset omfang danske myndigheders anmodning om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser i lovens kapitel 13.

Da en overførelse til afsoning i en anden medlemsstat efter rammeafgørelsen kan træffes uden domfældtes samtykke, foreslås det, at der indsættes en hjemmelsbestemmelse i kapitel 13, hvorefter justitsministeren eller den, der bemyndiges hertil, kan beslutte at anmode en anden medlemsstat om at overtage den videre fuldbyrdelse af en dom om fængselsstraf eller andre retsfølger af frihedsberøvende karakter, der er afsagt her i landet, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, samt bemærkningerne hertil. Hensynet til den domfældtes sociale integration efter afsoningen skal inddrages i afgørelsen.

Som nævnt ovenfor i dette afsnits pkt. 2.2, er det et grundlæggende princip i rammeafgørelsen, at den domfældte kan overføres til en medlemsstat, som den domfældte er statsborger i og bor i eller som den domfældte er udvist eller flygtet til, uanset om den domfældte selv ønsker at blive overført eller ej. Ved andre overførelser skal den domfældte samtykke, inden anmodning om overførelse fremsættes. Dette krav om samtykke fremgår af forslaget til § 60 a, stk. 2.

Det fremgår endvidere af artikel 3a, stk. 3 og 4, i forslaget til rammeafgørelse, at den domfældte kan anmode myndighederne om at tage initiativ til en overførelse, ligesom medlemsstaterne generelt bør tage hensyn til den domfældtes situation og mening, herunder spørgsmålet om vedkommendes reintegrations i samfundet efter afsoning af fængselsstraffen, jf. bl.a. præambelbetragtning nr. 6ca. Efter artikel 5, stk. 2, er udstedelsesstaten således også forpligtet til at høre den domfældte, inden der træffes en afgørelse om at anmode en anden medlemsstat om at fuldbyrde en sanktion.

Justitsministeriet har på den baggrund fundet grundlag for at foreslå en bemyndigelsesbestemmelse indsat i loven, der vedrører behandling af sager om anmodning fra domfældte her i landet om at blive overført til afsoning i en anden medlemsstat. Bestemmelsens stk. 3 giver således mulighed for, at justitsministeren kan fastsætte regler om sagernes behandling mv.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 30, samt bemærkningerne hertil.

3.6 Transit

Efter artikel 12 i forslaget til rammeafgørelse skal hver enkelt medlemsstat tillade transit gennem sit område af en domfældt, der skal overføres med henblik